

УДК 640.43

**Шпак А.В., студентка 2 курсу гр. ГРС-6, ФБСО
Чагайда А.О., к.т.н., доц. кафедри туризму та
готельно-ресторанної справи
Державний університет «Житомирська політехніка»**

Використання екологічного одноразового посуду в індустрії гостинності

Харчування є невід'ємною складовою життя кожної людини і споживання харчових продуктів поза межами закладів гостинності стає повсякденною звичкою. Одноразовий посуд та столові прилади є надзвичайно зручним варіантом, особливо в ситуаціях придбання страв на винос. При цьому використання такого посуду завдає великої шкоди навколишньому середовищу, а також негативно впливає на здоров'я споживачів, що вже призвело до глобальних змін щодо матеріалів одноразового використання, їх виробництва та управління відходами. Стратегії обмеження використання пластикового посуду зосереджені на: – забороні просування на ринку пластикових столових приборів і тарілок, мішалок для напоїв і контейнерів для напоїв; – скорочення використання одноразових пластикових виробів (чашки для напоїв і спеціальні харчові контейнери); – роздільне збирання пластику через впровадження схем повернення; – скорочення споживання через заходи з підвищення обізнаності; – маркування продуктів для інформування про вміст полімерів і шкоду, яку вони можуть завдати природному середовищу; – впровадження систем розширеної відповідальності виробника у сфері поводження з відходами; – впровадження натуральних, екологічних еквівалентів колишніх столових приборів, ножів, виделок, тарілок, чашок із натуральної сировини [1].

Останні п'ятдесят років найбільш поширеними матеріалами для виробництва одноразового посуду були полімери. Однак, лише близько 9% з них підлягає вторинній переробці. У багатьох країнах системи переробки виробів із пластику залишаються нерозвиненими, і більшість відходів потрапляє на сміттєзвалища. Разом із тим, необхідно враховувати, що дизайн упаковки страв на винос є потужним інструментом маркетингу в середовищі роздрібною торгівлі, і процес прийняття рішень споживачами сильно залежить від упаковки продукту. Дизайн упаковки може перетворити потенційних споживачів на покупців, а споживачі приймають 90% рішень про покупку після перевірки упаковки продуктів. Згідно з опитуванням, 60 відсотків споживачів схильні думати, що дизайн упаковки є найважливішим фактором нового продукту, тоді як лише 17 відсотків вважають ціну [2]. Зі зростанням екологічної обізнаності споживачів, щодо проблем забруднення довкілля пластиком, виробники почали пропонувати широкий асортимент екологічно чистих та біологічно розкладних матеріалів. Останніми роками у більшості країн світу спостерігається тенденція, коли споживачі активно обирають варіанти екологічного пакування, як більш стійку альтернативу.

Одноразовий посуд і столові прилади створюють з різноманітних матеріалів, які можуть бути як первинного, так і переробленого походження, при цьому є варіанти, коли готові вироби одразу виготовляють певної конфігурації (наприклад, дерев'яний посуд) або створюють через складні процеси, такі як виготовлення композитів з натуральних волокон і біопластику (матеріал, отриманий із частково відновлених ресурсів). Основні категорії матеріалів з біопластику, які використовують для виробництва одноразового посуду та столових приладів, розділяють на п'ять типів: – біорозкладні та на біологічній основі (ці пластики виготовляються з природних ресурсів (кукурудзи, картоплі) та можуть розкладатися під впливом мікроорганізмів); – небіорозкладні, але створені на біологічній основі (виробляються з біомаси (наприклад, з рослинних матеріалів), але не мають здатності до біологічного розкладу); – виготовлені з невідновлюваних ресурсів, але розкладаються (створені на основі викопних ресурсів (нафти або газу), проте мають властивості біорозкладу); – на основі викопних ресурсів і не розкладаються (традиційні пластмаси, виготовлені з невідновлюваних ресурсів (викопного палива) і не мають здатності до розкладу); – композити, що поєднують різні біопластики та наповнювачі різного походження (комбінація біопластиків та інших матеріалів для покращення властивостей, з різним ступенем розкладання або міцності) [1].

Вища вартість виробництва та обмежені можливості утилізації впливають на широке використання біопластику для виготовлення одноразового посуду, але з екологічної точки зору споживачі мають відмовитись від традиційного пластику на користь екологічно чистих альтернативних матеріалів.

Список використаних джерел:

1. Dybka-Stępień, K., Antolak, H., Kmiotek, M., Piechota, D., & Koziróg, A. (2021). Disposable Food Packaging and Serving Materials-Trends and Biodegradability. *Polymers*, 13(20), 3606. <https://doi.org/10.3390/polym13203606>
2. Gu, C., Chen, J., Wei, W., Sun, J., Yang, C., Jiang, L., Hu, J., Lv, B., Lin, S., & Jiang, Q. (2022). The impact of reusable tableware packaging combined with environmental propaganda on consumer behaviour in online retail. *PloS one*, 17(3), e0264562. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0264562>